

Nr 74.

Av herr **Aarnseth**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående ändrade bestämmelser i fråga om skyldigheten att underhålla enklare vägar.

Sedan riksdagen nu under några år anslagit medel till byggande av enklare vägar, först för de fyra nordligaste länen och sedan år 1921 även för övriga delar av landet, har det visat sig, att då fråga om dylik vägbyggnad uppstår, och menighet skall höras om vägens nytta och betydelse för orten, menigheten, med tanke på de blivande underhållsskyldigheterna för vägdistriktet vägra att tillstyrka framställningen om vägens byggande, fast densamma i övrigt är fullt berättigad. Nu är det ju i de flesta fallen så, att byggandet av en enklare väg alltid får en viss lokal karaktär inom ett vägdistrikt. Det vill med andra ord säga, att vägen blir till avgjord nytta endast för en del av och således icke för hela väghållningsdistriktet, medan underhållsskyldigheten för densamma alltid kommer att åligga vägdistriktet i dess helhet.

Fall förekomma också, då förutsättningar för ett nöjaktigt underhåll av en enklare väg finnes hos intressenterna för vägen, och enligt mitt förmenande borde dessa förutsättningar kunna utnyttjas på så sätt, att i detta fall vägen kunde indelas som en enskild väg, varigenom underhållet tryggades.

Då nu gällande bestämmelser på detta område lägga hinder i vägen för ett sådant förfaringssätt, är det undertecknads mening, att här måste sådana ändringar av dessa bestämmelser vidtagas, att vederbörande myndigheter kunna besluta i varje särskilt fall att antingen ådöma vägdistriktet eller intressenterna ifrågavarande underhållningsskyldighet.

Det kan ju också ifrågasättas, att ändamålet med anslagen till enklare vägar förfelas, eller att dess betydelse förringas just genom ovan angivna förhållande i fråga om intresse motsatser.

Fråga är också om icke i många fall väghållningsskyldige få vidkännas en helt onödig utgift vid underhåll av en enklare väg, vars närmaste intressenter hade både vilja och förmåga att bära denna skyldighet, ifall den ålades desamma.

Med anledning av det anförda får jag därför hemställa,
att riksdagen måtte besluta, att genom skrivelse till
Kungl. Maj:t anhålla om skyndsam utredning och förslag
i fråga om rätt för vederbörande myndigheter att ådöma,
antingen väghållningsskyldige eller intressenterna i enklare
väg, skyldigheten att underhålla densamma.

Stockholm den 18 januari 1924.

Fredr. Aarnseth.
